

ስለ ኮሎኔል ታደሰ ጥቂት ልቦል:

ክፍል 4

ከይታያል የሩቅሰው

የክፍል ሦስት ቅኝቴን ስደመድም፡ ለትናንት ጀግኖቻችን ስራ፡ እውቅና ካልሰጠን፣ ለዛሬ ጀግኖቻችን በችግራቸው ካልደረሰን፣ እንዴት ነው ለወደፊት፡ ሃገርን ከጥፋት፣ ወገንን ከውርደት ሊታደግ የሚችል፡ ጀግና የምናፈራው የሚል ጥያቄ በመሰነዘር ነበር። ዛሬ ዋና ለሃሳቤ መቋጫ የምትሆነዋ መጣጥፌ፡ መነሻ ደግሞ ተከታዩ ጥያቄ ነው።

ወደ ፊት ምን ማድረግ አለብን?

ሰው ማለት መነሻውን እንጅ፡ መድረሻውን የማያውቅ፡ አረም የበዛበት የመከራ ተክል ነው። የሚለው ብሂል ተገጣጥሞበት እንጅ፡ **የኮሎኔል ታደሰ ሙሉነህ**፡ ዓላማም ሆነ ተግባራዊ እርምጃ፡ በኤርትራ እስር ቤት መማቀቅ፡ ወይንም በምእዕራባዊ ሀገራት መንደላቀቅ፡ ሳይሆን፡ ለሀገሩ ነጻነት ሲፋለም በሀገሩ ምድር ላይ መውደቅ እንደነበር፡ ለትግል አብረውት ተሰልፈው የነበሩ ሁሉ፡ አጽኖት ሰጥተው የሚመሰክሩለት ኢትዮጵያዊ ከመሆኑም በላይ በተለያዩ ጊዜ አውሮፓንና አሜሪካንን እየጎበኘ በነበረበት አጋጣሚ በዚያው እንዲቀር ሲመከረና ሲለመን እንቢ እያለ ወደትግል ሜዳው መመለሱም፡ ለኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት መከበር ከአእምሮና ከጉልበት አልፎ፡ የአካልና የህይወት ዋጋ ለመክፈል፡ የወሰነ ለመሆኑ ከበቂ በላይ ምስክር ነው። ታዲያ ለዚህ እውነተኛ የኢትዮጵያ የቁርጥ ቀን ልጅ፡ ደብዛ መጥፋት፡ በግል እያንገበገበን ያለውን፡ ስሜት በማቀናጀት ምኞት ሳይሆን ውሳኔ ፍላጎት ሳይሆን ግዴታ በማድረግ፡ የሚታይ ነገር መፍጠር እንዴት ተሳነን የሚለው ጥያቄ የብዙዎቻችንን የህሌና ጓዳ ማንኳኳቱ አልቀረም። እንግዲህ ሁኔታው ለአለፈ ከረምት ገሳ አይሰራም፡ እንደሚባለው፡ ነውና ዛሬን ነገ ማድረግ እንደማንችል ሁሉ ትናንትን ዛሬ ማድረግም ስለማንችል፡ ያለፈውን በመተው ወደፊት ያለው ሳያልፍና ሳያመልጠን፡ ለመጨበጥ መርጥና መፍጠን ተገቢ ብቻም ሳይሆን ወቅቱም የሚጠይቀው ተግባር ይመስለኛል።

ምክንያቱም፡ ሀሳብና ምኞት የሚገለጸው በስራ መሆኑን እያወቅን፡ በውስጣችን እያሰላሰልን ያለውን አንድ ነገር ለማውጣት ተስኖን፡ በያዝነው ዝምታ ከቀጠልን፡ ነገሮች ውለው ሲያድሩ እየተለመዱና በነበር እየተተኩ መሔዳቸው የግድ ስለሚሆን **የኮሎኔል ታደሰ** ጉዳይ፡ ባለቤቱ ቀንዱን የሰበረውን በሬ ጎረቤት አይኑን ያጠፋዋል፡ አይነት ሆኖ ነው የሚቀረው። እኛ ዝም ካልን ማን ይናገርለት የጅቡቲ፣ የሶማሊያ፣ የኬንያ፣ የሱዳን ህዝብ? ስለህቅ እንናገር ከተባለ፡ የሰባዊም ሆነ የሞራል ግዴታና ታሪካዊ ሃላፊነት፡ ያለብን እኛው ኢትዮጵያዊያን ብቻ ነን፡ የኤርትራ መንግስት ሊያዳምጠንም፣ ላያዳምጠንም ይችላል፡ እሱ ለእኔ ሁለተኛ ደረጃ የምሰጠው ነገር ነው፡ የቅድሚያዎች ሁሉ ቅድሚያ አለው የምለው ግን፡ እኛ እንደ ኢትዮጵያዊነታችን፡ ለአንድ ወገኖችን መቆርቆራችንን በግልጽ ለዓለም ማህበረሰብ ማሳየትን ነው። እርግጥ የተሞከረው ሁሉም ላይሳካ ይችላል፡ ሳይሞከር ግን በእራሱ የሚመጣ ነገር ደግሞ አይኖርም፡ ከሞት በቀር፡ ሞት ነው ባንፈልገውም የማይቀረው። ነገሮችን ላይሆኑ ይችላሉ በሚል ግምት ብቻ አለመሞከር፡ በግል እይታዬ፡ ስህተት ነው የሚመስለኝና፡ ሁሉንም ጥቃቅን ቀዳዳዎች አስፍቶ ለመግባት መሞከር፣ አሁንም ተስፋ ሳይቆርጡ ደግሞ ደጋግሞ፣ መሞከር ተገቢ ነው ብዩ አምናለሁ።

በበኩሌ **ኮሎኔል ታደሰ ሙሉነህ**፡ ለአርበኞች ግንባር መሪዎች፡ ተላልፎ ተሰጥቶ ከሆነ እስካሁን በህይወት ስላማይኖር ተስፋችንን ለመቀረጥም ሆነ፡ ወይንም በኤርትራ መንግስት እጅ ከሆነም ለማስፈታት፡ ከአሁን በቀላል፡ መከተል አለብን ብዬ የማስበው ስልት፡ ስላማዊ ሰልፍ አይደለም፡ እሱን

ለማድረግ በጣም ስለዘገየን ልፋቱ ብዙ ውጤቱ ደካማ ይሆናል። የሚል ስጋት አለብኝ። ያነን ትተን ግን በምትኩ። የኢትዮጵያውያንን ፊርማዎች በማሰባሰብና። በዓለም ለሚገኙ የሰባዊ መብት ተከራካሪ ተቋማትና መንግስታት ከማሳወቅ ባሻገር። ከ3 ያላነሱ ከ10 ያልበለጡ። ሽማግሎችን መርጠን ወደ ኤርትራ መንግስት ኢንባሲና ቆንሲላ ቢሮዎች እየገቡ አምባሳደሮችን። ወይንም ተወካዮችን በማነጋገር ለአቶ ኢሳያስ አፈወርቂ የሚደርስ ደብዳቤ በማስገባትና። ከተቻለም በአምባሳደሮች አማካኝነት ፕሮግራም እንዲያዝ በማድረግ። ከ3 እስከ5 የሚደርሱ ሽማግሎች ኤርትራ ሄደው አቶ ኢሳያስን እንዲያነጋግሩ ቢደረግ። ለአሰራር ከመቅለሉም በላይ። በእርግጠኝነት **ኮሎኔል ታደሰ** ይፈታል የሚል እምነት አለኝ።

የኮሎኔል ታደሰ ሙሉነህን መታሰር። ፕሬዘዳንት ኢሳያስ አፈወርቂ። አይሰሙም። ይህ ድርጊት የሚፈጸመው። በቦታች ሹማምንት ነው። እሳቸው ቢያውቁ ኖሮ። በሀገራቸው አስተዳደርና ዲፕሎማሲ ገጽታ ላይም የሚያሳርፈውን አሉታዊ ተጽዕኖ። ግምት ውስጥ ማሰባሰታቸው ስለማይቀር። በስምምነት እንደገባ። ሁሉ በተገባለት ቃል መሰረት ትግሉን እንዲገፋበት መፍቀድ ካልተቻለ። በስላም ከሀገራቸው እንዲወጣ ያደርጋሉ እንጅ። በጦር ሜዳ እንደተማረከ ወታደር አያስሩትም። ለ22 አመታት ያየነው የግል ባህሪያቸውም። ቢሆን እንደዚህ ያለውን። የገቡትን ቃል የሚያስተሀቅር ተግባርን ይፈጽማሉ። እንድንል አይጋብዘንም። ሙት ወቃሽ አልባልና እሳቸው። እንደ አቶ መለስ ዜናዊ። ጥሏት የተናገሩትን ማታ በመገልበጥ። የሚከዱና። እንደ እስሰት በእየ ሰከንዱ የሚቀያየሩ ሰው ሳይሆኑ። አማረም ከፋ የተናገሩትን ሲያደርጉና ቃላቸውን ሲጠብቁ ነው የኖሩት። ከአቶ መለስ ጋርም የሚለያዩበት ነጥብ ይህ ይመስለኛል። እንጅ በኢትዮጵያ ጉዳይ ላይማ። የአንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው ብቻ ሳይሆን መምህርና ደቀ መዝሙር። ሆነው እንደኖሩ የሚታወቅ ነው።

በአጠቃላይ ተመሳሳይ ክንፍ ያላቸው ወፎች አብረው ይበራሉ ነውና። የእዚህ ወንድማችን። መሰወር የሚያሳስበንና የሚያሳዝነን እንዲሁም። በትናንት ጀግኖቻችን ላይ የደረሰውንና የሚደርሰውን ችግር አይተን እንዳላየን ሰምተን እንዳልሰማን። ማለፋችን ማስጠንቀቂያ አታድርገኝ። መጠንቀቂያም አታሳጣኝ። እንደአለው ባለጸሎት። ታደሰን ያየህ ተቀጣ በማለት ሁሉም ጥጉን እየያዘ። ነገ እራሳቸውን እንደሻማ አንድደው ለሌላው ብርሃን ለመሆን የሚወስኑ። ለሀገርና ለወገን ተቆርቋሪ ልቦ ሙሉ ጀግኖችን እንዳያሳጣን የምንጨነቅ። ኢትዮጵያውያን ሁሉ። በእያለንበት አካባቢ ተሰባስበን በመወያየት። ከላይ እንደመንደርደሪያ ሃሳብ ባቀረብሁት መንገድም ሆነ። ወይንም ሌላ ዘዴ። በጋራ አፈላልገንና። በስርአት። ተልመን ከምር እና ከልብ በመንቀሳቀስ። ከከንፈር መምጠጥ። የዘለለ የሚጨበጥ ነገር እናከናውን ዘንድ። የአክብሮት ጥሪን የማቀርበው። በምንወዳት ሀገራችን በኢትዮጵያ አምላክ በመማጸን ነው።

ፈጣሪ ኢትዮጵያን ይታደግልን አሜን!!!!

ማነኛውንም አስተያይቶ ሊሰጠኝ ለሚሻ። የኢሜል አድራሻዬ። yqu.araw@yahoo.com። ነው።
ነሀሴ ወር 2005 ዓ.ም